

Preàmbul¹

VICENTE MAS (vmas@pra.upv.es)
Universitat Politècnica de València

Si hi ha alguna cosa que caracteritza l'hàbitat de l'ésser humà actual és l'arquitectura. Excepte en situacions extraordinàries, els homes passen la major part del dia a la llar o al treball, i en ambdós casos es tracta d'entorns construïts artificialment per a eixes finalitats. Tampoc l'espai urbà està fora de l'abast d'aquesta condició ja que també està configurat, majoritàriament, per edificis.

No obstant això, la major part de la població no és conscient de la relació tan estreta que mantenen amb un aspecte tan rellevant de la cultura. Pot semblar que no és capaç d'apreciar les qualitats culturals i artístiques del seu entorn. Però el que ocorre és que l'ésser humà utilitza l'arquitectura d'una manera inconscient. L'arquitectura proporciona el suport material en què es desenvolupa la vida, però és lògic que cadascú estiga pendent dels diferents esdeveniments que componen la seua peripècia vital i no del context material que, com a escenari, dona suport a eixa vida. Sols en determinades circumstàncies l'arquitectura cobra protagonisme. I açò passa, fonamentalment, quan alguna cosa o algú crida l'atenció sobre les qualitats arquitectòniques del seu entorn.

D'ací sorgeix la importància que té el fet que una revista o *Anuari* dedique un dels seus números a l'arquitectura. I a més a més, és important que l'enfocament amb què s'aborda l'aproximació a l'arquitectura no estiga orientat a les qualitats, ja més conegudes, de l'arquitectura del passat, sinó a les previsions d'un alimentat grup d'investigadors internacionals sobre les condicions que cal esperar de l'arquitectura d'un futur pròxim.

Sobre l'arquitectura ja construïda sols cal l'acceptació o el rebuig. Alguns edificis es converteixen en suport de la memòria col·lectiva més pel record dels esdeveniments que hi tingueren lloc que no per les seues qualitats arquitectòniques. Per això és important fixar l'atenció en l'arquitectura del demà, perquè en aquest cas és imprescindible desenvolupar el sentit crític de la població; és important la participació ciutadana en la definició crítica dels edificis i els conjunts urbans que contribuïren decisivament a la configuració de l'entorn en què es desenvolupà la seua vida. El número present de l'*Anuari* és una contribució important a aquest objectiu.

¹ Traducció del castellà de Nadia Sala Morell, realitzada com a part de les tasques incloses dins del seu projecte formatiu per a l'assignatura de Pràctiques Externes (TI0957) curriculars del grau de Traducció i Interpretació de la Universitat Jaume I.

BIONOTA**Vicente Mas**

Va nàixer a València el 1949. Arquitecte per la Universitat Politècnica de València en 1971 i Doctor Arquitecte, és Catedràtic d'Universitat del Departament de Projectes Arquitectònics de la mateixa universitat des de 2000, havent començat les seues tasques docents el 1972. Ha ocupat nombrosos càrrecs directius tant al seu Departament com a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de la qual és Director des de 2012. És Secretari de la Conferència de Directors d'Escoles d'Arquitectura d'Espanya des de 2012, Director de la Càtedra Blanca de CEMEX i Director de la revista de recerca *En Blanco*. Sempre ha coordinat la seua tasca docent i investigadora amb el treball com arquitecte al seu estudi de València.